

107666

19.7.1944

Innvandring

Hva har landet råd til?

Av Anton Olstad, Hamar

Aftenposten siterer i en stort oppslått artikkel 6.7. FN's rasediskrimineringskomité med bl.a. dette: «Da er det svært alvorlig at norske myndigheter har gjort så lite for å fjerne de sosiale forskjellene ...»

Hva er «så lite»? Egentlig har mange en begrunnet mening om at de fleste innvandrere er kommet til Norge for å få det materielt bedre. Hvorfor skulle ellers innvandrere betale for å bli smuglet inn?

Aftenposten forteller 20.6. at 13 prosent av Oslos befolkning er innvandrere. Det er en kostbar del. Fire dager tidligere ga TV2 et innslag om at barnevernet hadde spesielt mye å gjøre med innvandrerbarn. 22.6. melder Aftenposten at sosialbudsjettet i Gamle Oslo ligger an til et 18-millioners un-

derskudd. Gamlebyen er et av Oslos innvandererområder. Hvor mye har Oslo og landet egentlig råd til? Ubegrenset?

Aftenposten bringer både 24.6. og 27.6. en libanesiserinnnes belæring om «sjokkerende norsk rasisme». Muslimer som har slåss om en moské, sikker som krangler om tempelet, utesteder som kritiseres for å nekte mørkhudede adgang, tollere som knapt våger å stanse ikke-hvite – slikt hjelper ikke på motsetningsforholdet. Det ønsker man å fortie, fordi, som Erik Gjems-Onstad sier i et Aftenposten-innlegg 26.6., er mange redde for å uttale seg. Det gjør heller ikke motsetningsforholdet mindre at ytringsfriheten innskrenkes i et land som skryter av sin ytringsfrihet. Det er ulikt Aftenposten – som synes livredd for å bringe innvandringskritikk – i en artikkel om «Oslo som hovedkvarter for mafia» skriver bl.a.: «Tilslig av russisk mafia, kombinert med innvandring og et åpnere Europa, utgjør det nye trusselbildet.»

Den 23.6. forteller Aftenposten at Justisdepartementet vil ha inn innvandrere, utenfor konkurranse med norske søkere, på Politihøgskolen. Hvor langt skal man tøyse seg for ikke å være «rasist»?

Rikstrygdeverket har ønsket å kontrollere at innvandrerbarn som får trygd, virkelig bor/er i landet. I et leserinnlegg 6.7. skriver en norsk pakistaner at målet med barnetrygden «fortsatt er å sikre barnas oppvekstvilkår uansett foreldrenes inntekt og oppholdssted», m.a.o. også om de er tilbake i hjemlandet som de forutsetningsvis flyktet fra.

Hva har landet råd til? Smått å nevne det, men allikevel. Lokalaviser bringer oppslag om at et nytt boligområde er belastet med store feil og mangler, byggefirmaets konkurs, og at ingen kan hjelpe familiene som har slitt for å skaffe penger og hus. Samtidig fortelles at i samme bygd er 60 innvandrerleiligheter innflyttingsklare 1. oktober. De samme muslimer har bedt sykehuset overta omskjæringen og har hatt konferanse med biskopen om egen begravelsesplass. Er ikke slikt vår plikt?

Det ville være en fordel om det ble tillatt å si sin mening om hvor mye vi har råd til av innvandrere.

I strid med vanlige regler for bruk av Forsvarets personell og materiell var 50 mann i en måneds servicetjeneste for en antirasisme-rocketurné.